26/10/2020

Двије године од канонизације Босиљке Рајчић; Владика Теодосије богослужи у Пасјану

Његово преосвештенство Епископ рашко-призренски г. Теодосије служи данас Свету архијерејску литургију у Цркви Светог Преображења Господњег у Пасјану код Гњилана поводом двије године од канонизације Босиљке Рајчић коју су због непоколебљиве вјере у православље у 17. години звјерски мучили и убили Арнаути за вријеме османлијске власти на Косову.

Прије три дана Епископ је издао налог да Светим литургијама могу присуствовати само локална монаштва и сестринства због епидемије вируса корона.

Свети архијерејски сабор СПЦ је на прошлогодишњем сабору канонизовао Босиљку Рајчић, а данас је двије године од када је име Свете мученице Босиљке унесено у диптих светих СПЦ.

Мошти светитељке биле су узидане уз стуб храма у селу Пасјане.

Мученица Босиљка је из породице Рајчић, поријеклом је из околине Крагујевца, одакле се преселила близу Куманова, а затим настанила у Пасјану крајем 18. вијека, навео је Анастасије Урошевић у књизи “Горња Морава и Изморник” /1935/.

Према предању, Босиљка је отета у 17. години, код Белог Камена на Стружинама када је са оцем и братом кренула по дрва за огрев. Тамо је на њих запуцао извјесни Арнаутин из Депца са својом дружином.

На препад су ограбили дјевојку и одвукли је према Карадаку. Њена породица је са сеоским свештеником покушала да турским властима у Гњилану објасни да је дјевојка отета и на силу одведена у арнаутску кућу, те да није отишла својевољно.

Тадашње турске власти су у оваквим случајевима оклијевале са истрагом, вјерујући да ће се и млада дјевојка и њени родитељи помирити са судбином.

Међутим, у случају Босиљке није било баш тако. Она је у кући отмичара била приморана да промијени вјеру и да ступи са њим у брак, а будући да то није прихватала била је изложена разним врстама мучења.

Нису јој давали да пије воду, нити да спава, чупали су јој косу, жарили табане, ударали, газили је и облачили у муслиманску ношњу коју је она кидала са себе.

Босиљка је све то издржала и одолијевала свим искушењима са молитвом на уснама.

Арнаути су чак доводили и неку старију потурчену Српкињу, муслиманског имена, да је наговори да прими турску вјеру и да се уда, али Босиљка је остала непоколебљива говорећи да она “своју вјеру има, те да припада Христу и ником другом”.

Бијесан Арнаутин, не знајући шта више да учини, одлучио је да је погуби. Заједно са двојицом својих рођака су је, везану и исцрпљену, одвукли уз ријеку Лапушницу и на пропланку почели да је боду ножевима.

Како се Босиљка све вријеме молила то је још више разбјеснило насилнике који су дивљачки почели да јој касапе и комадају тијело.

Босиљкина родбина и комшије из Пасјана су тјелесне остатке ове свете новомученице покупили и сахранили поред старе црквице, а послије су приликом обнове храма њени остаци узидани у ово здање које и данас постоји. Тада су у цркви насликане двије иконе са ликом мученице Босиљке.

Мјесто у близини села на којем се вјерује да су Арнаути звјерски убили Босиљку познато је као Девојкин гроб.

mitropolija.com